

Všiu šaliu proletari, vlenyklės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASU RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ZMONIŲ DEPUTATU TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1958 m.
spalio
16
KETVIRTADIENIS
Nr. 122(1700)
Kaina 15 kap.

Spartinti rudeninio arimo tempus

LKP rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas išteigė rajono Garbės lentą. Šiandien joje išrašomas „Tarybinio artojo“ kolūkis, pasiekęs geriausius rezultatus vykdant rudeninį arimą. Cia dirvų arimui kiekvieną dieną panaudojami du traktoriai, dirbantieji dviem pamainomis. Našlai dirba traktorininkai drg. drg. Kemeklis ir Volikovas.

Kiekvienas laukininkas, mechanizatorius supranta, kad rudenį gerai įdirbtį laukai — tai tvirtas pagrindas vasarinių kultūrų gausiam derliui gauti sekančiais metais. Todėl rudenį arimą reikia vykdyti sparčiaus tempais nežūrint to, bulvių ir kai kurių kitų kultūrų derlius dar nevisiskai nuimtas.

Pagrindinės, lemiamas grandys ariant dirvas yra traktorių brigados. Traktorių agregatai turi dabar dirbtį ne mažiau kaip 16—20 alandų per parą. Kalip tik taip ir daro „Tarybinio artojo“ kolūkio mechanizatoriai. Per paskutinį penkiadienį ir M. Meilnikaitės vardo artelės mechanizatoriai pasparfino rudeninio arimo tempus. Cia suarta daugiau kaip 150 ha dirvų. Visi traktorininkai dirba general, bet drg. drg. Skesniaviius ir Cerniauskas pasižymi ypatingu uolumu. Sios artelės traktorių brigada yra pasiryžusi spalio mėnesį suverti visas dirvas, skirtas būsimu metu vasarojui.

LKP RAJONO KOMITETE IR RAJONO VYKDOMAJAME KOMITETE

Dėl Garbės lentos rudeninio arimo pirmūnams išrašyti išteigimo

LKP rajono komitetas bei rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomasis komitetas nusprendė:

Isteigtis rajono laikraštyje Garbės lentą, kuriuoje išrašyti kolūkiai, laukininkystės brigadas, pasiekusius geriausius rezultatus vykdant rudeninį arimą, o taip pat priešakinius mechanizatorių bei artojus, pasižymėjusius ariant dirvas.

Sutinkainai su LKP rajono komiteto bei rajono vykdomojo komiteto nutarimu išrašomos Garbės lenta išrašomos.

„TARYBINIO ARTOJO“ KOLŪKIS,

suarės iki spalio 15 dienos 240 ha dirvų, kas sudaro 53,3 procento plano.

Numeryje:

- E. RUSANOVA. Nuo kalno atbuluo — pakalnėnuriedesi — 2 psl.
- CH. LVOVIČIUS. Minsk — statybų miestas — 2-3 psl.
- V. KARPAVICIUS. Ižymus lietuviškų dainų kūrėjas — 4 psl.

Trijuose lenktyniaujančiuose rajonuose

KOVOS REZULTATAI DIDINANT PIENO IR MĖSOS GAMYBĄ PER 1958 METŪ 9 MĖNESIUS

	Glubokojė	Zarasai	Dūkštai
Gauta pieno 100 ha žemės ūkio naudmenų (cnt)	187,4	97,3	68,7
Metinio išpareigojimo įvykdymas (proc.)	79,0	69,5	59,7
Primelžta pieno iš vienos karvės (kg)	1844	1590	1326
Metinio išpareigojimo įvykdymas (proc.)	83,2	75,7	66,3
Tame skaičiuje primelžta iš vienos karvės per rugsėjo mén. (kg)	198	205	195
Gauta mėsos 100 ha žemės ūkio naudmenų (cnt)	24,2	13,0	8,8
Metinio išpareigojimo įvykdymas (proc.)	64,9	46,4	29,3
Tame skaičiuje kiaulienos 100 ha ariamos žemės	18,5	12,8	8,7
Metinio išpareigojimo įvykdymas (proc.)	50,3	49,2	29,0

DARBO REZULTATAI DVIEJU LENKTYNIAUJANČIU FERMŪ per 9 mėnesius

„Peramoga“	Metinis išpareigojimas „Lenino atminimo“ (cnt 100 ha)	300
287,9	Gauta pieno per 9 mėnesius	198,2
34,5	Tame skaičiuje per rugsėjo mėnesį	19,8
85,9	Metinio išpareigojimo įvykdymas (proc.)	66,0
3000	Metinis išpareigojimas pri- melžta iš karvės (kg)	3000
2545	Primelžta per 9 mėnesius	2309
270	Tame skaičiuje per rugsėjo mėnesį	204
	Skaičius papildysime tas, bet ir viršytas.	
	„Peramogos“ kolūkio pirmininko drg. Lytysovo pasisakymu.	
	— Per devynis mėnesius, — sako jis, — mūsų artelės gyvuliu augintojai gavo 709 tonas pieno. Parduota valstybei virš plono 298 tonos.	
	Įšpareigojimas — iki metų pabaigos pagaminanti 335 centnerius pieno kiekvienam 100 hektarų žemės ūkio naudmenų — bus ne tikai įvykdys	

Pasitikėk traktoriumi, bet ir arklius kinkyk

Vieningai ėmési kasti bulves Capajevos vardo žemės ūkio artelės trečios brigados kolūkiečiai ir spalio 8 dieną pirmą raijone baigė šį darbą. Bet reikia įnešti pataisai: laukų akėjimas ir perarimas, surenkant paliktas bulves, nebuvu atliekami. Reikšia, negalima laikyti kasimą užbaigtu.

O laukuose viskas nuromo. Brigadininkas drg. Alejūnas žmones su arkliais pasiuntė kultivuoti bulvienų. Ir čia nėškme: kultivatorius greitai užsikimšo bulvienoju liekanomis ir nepureno dirvos.

„Gera, ne-kultivuosime, o perarsime“, — nuramino save Alejūnas.

Brigados narai ēmési kitų darbų, o bulvienos buvo pamirštos. Užtę-

Ar taip yra iš tikrujų? Petras Skvarčinskas,

Mūsų „Lenino atminimo“ kolūkis rimtai atsilieka ne tikai pagal absolūtius rodiklius, bet, kas visų liūdniausia, ir pagal prisiimtų išpareigojimų tempus.

Gero žodžio užsitaravimo pirmaujančios melžėjos F. Burlakova ir J. Meduneckaja, kurios primelžė daugiau kaip po 2700 kilogramų pieno. Bet jų rodiklis dar mažesnis negu Glubokojės žemės ūkio artelės lenktyniaujančių priešakinės gyvuliu augintoju.

Negalima nepaminėti, kad „Lenino atminimo“ kolūkio vadovai gyvena pavojingomis nusiramimimo mintimis. Jie pasitenkina tuo, kad pirmauja rajone. O juk šis kolūkis turi pakankamai jėgų plačiau užsimoti, sparčiau žengti.

Pavasarį, kada buvo priimamas „Peramogos“ kolūkio gyvuliu augintoju iškvietimas, drg. Grigorjevas išreiškė gerus siekimus: pasiūsti į Glubokojės artelę delegaciją. Si delegacija galėtų pamatyti daug naudingo, pamakančio, kas, negincijamai, padėtū sparciau didinti gyvulininkystės produktų gamybą. Tai reikia padaryti darbar.

Ataskaitos ir rinkimai komjaunimo organizacijose

Nuo kalno atbuluosi—pakalnėn nuriedėsi

„Garbingo darbo“ žemės ūkio artelės komjaunimo ataskaitiniamės rinkiminiam susirinkimui buvo kalbama apie daugelį gerų, naudingų darbų pradžią. Tačiau vertingas tik tas pradėjimas, kuris užbaigiamas iki galo. Nieko nevera tokia iniciatyva, kurios užmojis yra didelis, bet neigyvendintas. Gi „Garbingo darbo“ kolūkyje taip ir gauna si. Sios artelės komjaunimo organizaciją galima palyginti su blogu alpinistų būriu. Būrys kopija į viršūnę. Stai jau praėjo pusę kelio. Bet čia jie padaro neapdairų žingsnį, apsirinka, ir būrys vėl atsiduria kalno planavo daug ką padaryti, bet tikrumoje beveik nieko nenuveikė.

KOLEKTYVO POSŪNIS

Pavasaris. Komjaunuolai, įveikę atskirų valdybos narių priešišką nusistatymą, kukurūzams, pagaliau pasodino vieną hektarą kuku rūzų.

Dabar viskas priklau sė nuo priežiūros. Bėgo dienos. Jaunus kukurūzus augalus stebė piktžolės, tačiau laukose nesimatė žmonių, niekas neišėjo rėvėti paseliu. Savaime suprantama, kas atsitiko su kukurūzais.

Kodėl komjaunuolai leido žūti kukurūzams? Sakoma, nesuteikė pagalbos, nepavyko palenkti pirmišinko. Daileiskime, kad iš dalies tai tiesa. Bet juk komjaunuolai nepadarė viso to, kas nuo jų priklausė. Pavasarį suliepsnojo jų geri norai ir... užgeso.

Taip kukurūzai tapo komjaunimo kolektivo posūniu.

PASAULIS NE BE GERU ŽMONIU...

Si patarlė gal būt, ne visai tinka čia. Reikalas liečia komjaunimo organizacijos eilių augimą. Ilga laiką organizacija nedidėja. Reikalas, ma-

tyt, tas, kad sekretorė Ni jolė Butkevičiūtė tuo ne sirupina.

— Nėra ką priimti, — dažnai skambėjo pasiteisimus. O aplink, jeigu įsižiūrėsi, yra geru žmonių. Jie patys laikosi nuošalyje. Tai ir suprantama. Kolūkio komjaunuolai niekuo reikšmingu nepasireiškia apie sa vo gyvavimą. Pagalvoja jaunuolis ar mergina, ką veiks komjaunime, o ten lyg ir tikrai nėra ką veikti. Gi įtikinti juos priešingu, niekas neranda laiko.

Ne tiesa, kad nėra ką priimti į komjaunimą. Susirinkime paminėjo Lionginą Nastają, Aną Mikštaitį bei kitus, ver tus buti komjaunuoliais.

VIENINTELIS PER METUS

Zmonės organizacijoje nebilogi. Duok jiems darbą — neapyvils. Bet bėda tame, kad čia beveik nepraktikuojama duoti komjaunuoliui įpareigojimą ir paskui kontroliuoti jo įvykdymą.

Pieno-prekių fermoje padažnėjo pašaru grobstumo atvejai. Komjaunuolei Ksenijai Šliapkovai pavedė išaiškinti kaltininkus. Mergina sažiningai pažiurėjo į įpareigojimą, signalizavo organizacijai.

O jeigu kiekvienas komjaunuolis konkretiai, atakliai ką nors veiktu... Deja, šis įpareigojimas buvo vienintelis.

VAIKSTO VIKTORAS PO KAIMĄ...

Labai žemina komjaunimo vardo atskirų komjaunuolių polinkis į degtingę. Organizacija, kaip sakoma, negali padaryti tvarkos savo šeimoje.

Stai, pavyzdžiu, Viktoras Umbras. Darbštus žmogus. Tačiau jis žudo degtinė. Nusigers — slampinėja, voliojas.

Zinoma, sunku kovoti su blogais ipročiais, ydomis. Tačiau sakyti, kad jis yra nepataisomas žmogus ir niekas nepadės jam, galima tik po to, kai viskas jau išban-

dyta, kai buvo imtasi vi su priemonių. Gi šiuo atveju to negalima sakyti. Komjaunuolai žiūri į Viktorą pro pirštus. Todėl kaltė dėl jo „ligos“ tenka ir organizacijai.

* * *

Susirinkimas išrinko sekretoriumi Marjaną Chaževskį. Būtų nedraugiška nuraminti jį. Sunku bus pateisinti pasitikėjimą. O pateisinti vis dėlto reikia. Apie visa tai, kas buvo kalbama susirinkime, reikia gerai, gerai pagalvoti.

E. Rusanova

SESIJOS DIENOTVARKĖJE APYLINKĖS TARYBOS DARBAS

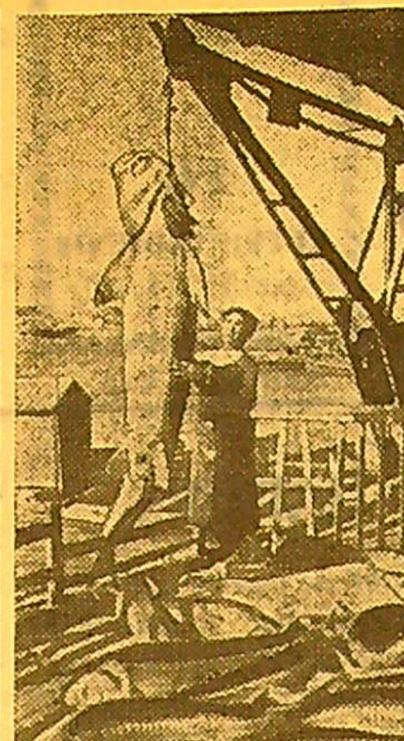
Tai retas klausimas rajono Darbo žmonių deputatų tarybos sesijose. Tačiau jis gana aktualus ir todėl itin atidžiai išklausė š. m. spalio 11 d. rajono DZDT sesijos dalyviai Kovališkių apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto pirminko dr. Diominko pranešimą apie deputatų vykdomojo komiteto darbą. Pranešime buvo pažymėta, kad dauguma deputatų aktyviai dalyvauja gamyboje, yra darbo pavyzdys kitiems. Tačiau organizuojantį darbą deputatai dirba mažokai. Apylinkės kolūkiai yra pasiekę kai kurių laimėjimų vystant vi suomeninį uki, bet daug ko mokyti juose dar ne galima.

Deputatas dr. Binkis pažymėjo, kad apylinkės Tarybos darbe yra rimtų trūkumų. Pagrindinis jų — silpnai kontroliuoja mas priimtų socialistinių įsipareigojimų vykdymas. Deputatas dr. Binkis pažymėjo, kad apylinkės Taryba dirba kultūriniam gyvenimui pajūvirinti, maža kovoja prieš socialistinio turto svaistintojus.

Jis taip pat pažymėjo, kad nepakankamai apylinkės Taryba dirba kultūriniam gyvenimui pajūvirinti, maža kovoja prieš socialistinio turto svaistintojus.

Apie apylinkių darbą padedant vykdyti visuotinį septynmetį mokymą kalbėjo liaudies švietimo skyriaus darbuotoja dr. Juršienė. Ji pažymėjo, kad šiuo metu be pateisiamų priežasčių rajone nesimoko 35 vaikai 7—15 metų amžiaus. Apylinkės dar ne visos ēmėsi priemonių jiems įtraukti į mokyklas. Ne visi vykdomų komitetų darbuotojai žino, kokie vaikai nesimoko.

Rimtą priekaištą apylinkių Taryboms dėl sanitariino-higieninio darbo apleidimo padarė depu-

ASTRACHANES SRITIS. Isijungė į socialistinį lenktyniavimą TSKP XXI suvažiavimo garbei, Astrachanės liaudies ūkio žuvies pramonės valdybos Oranžerijos kombinato kolektivas įsipareigojo viršyti metinį paruošų planą 89.000 centnerių žuvies.

Nuo traukojo: sugautu žuvų iškrovimas. (TASS).

Mano žemiečių likimai—gera medžiaga užsiėmimams

Prasideda užsiėmimai politinio švietimo tinkle. „Pergalės“ laikraščio redakcija kreipėsi į vieną propagandistą, ratelio einamajai politikai nagrinėti Capajev vardo kolūkyje vadovą N. Razživiną, prasydama papasakoti, kaip jis numato organizuoti užsiėmimus. Zemiau spausdiname jo atsakymą.

PAGAL PLANĄ pirmą užsiėmimą paskirsiu temai „Lietuvos Komunistų partijos ir pirmos proletarinės revoliucijos Lietuvoje keturiaskesmetis“ išnagrinėti. Medžiagos šiuo klausimu nestengta. Paskelbtai spaudoje gausūs straipsniai, veteranų atsiminimai įgalina plačiai papasakoti klausytojams apie Lietuvos Komunistų partijos įsikūrimą, apie revoliucinio judėjimo išsivystymą.

Bet dar įdomiau ir suprantamiau bus klausytojams, jeigu papasakosiu, kaip Lietuvos revoliucija, Komunistų partijos kova pogrindžio salygomis buvo betarpiskas ir daugelio vietų valstiečių gyvenimo reikalus. Lietuvos darbo žmonių judėjimas už savo ekonominį ir politinį išsivadavimą ryškiai atispindėjo mūsų kaimynų likimą. Beje, klausytojai tarpe bus ir patys įvykių dalyviai, apie kuriuos ruošiuosi papasakoti pirmame užsiėmime.

BURŽUAZIJOS valdymo metai. Seimas priima žemės reformos įstatymą. Tačiau žemė atitenka buožėms, turtuoliams, tiems, kurie dalyvavo 1919 metais pasmaugiant Lietuvos Tarybinę Respubliką. Tūkstančiai beturčių valstiečių liko be žemės. Negavo jos Kapūstynės bei Rusteikių kaimų varguomenė. Iš mažų sklypelius neprisimaitins. Sių kaimų gyventojai klajoja po kraštą, ieškodami darbo.

Metai iš metų skurdas vis didėja. Atrodo, nėra išeities. Tačiau yra pa-

UZ TEISŪ reikalauja savo gyvybę Grigorijus Sapožnikovas, Artamonas Sapožnikovas, Petras Sokolovas. Tačiau kraujas pralieta ne veltui. Neatpažįstamai keičiasi Rusteikių bei Kapūstynės kaimai.

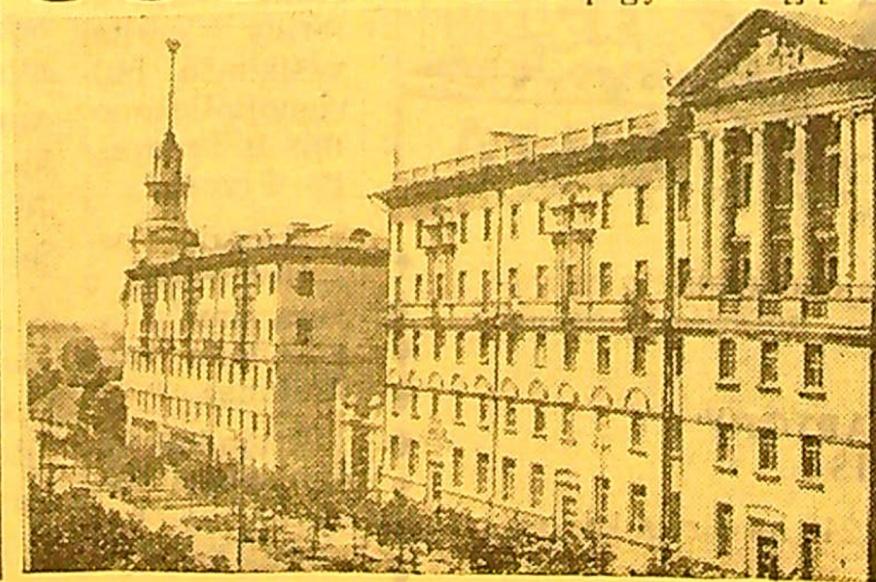
Beje, apie dabartį pa-

pasakos patys klausytojai. Reikia tikėtis, kad pasakojimas apie Kapūstynės apylinkės praeiti sukelis gyvą klausytojų dalyvavimą pasikalbėjime, padės giliau išsavinti temą.

N. Razživinas propagandistas

Minskas —

Prieš mus du miesto planai. Viename jų — kreivos gatvių, skersgtvių linijos, anksti gyvenamų namų kvartalai. Kitame — lygios stačiakampių eilės. Iš vieno galo į kitą nusitiesė centrinė magistralė. I dešinę ir kairę nuo jos eina tiesios gatvių linijos. Vi sur tarp gyvenamųjų na-

Nepralenkiama senutė

Gerais dirba jaunosios pirmos brigados bulvių kasėjos Raukėnaitė ir Miliukinaitė. Greit pilnėja jų krepšiai. Tačiau po 6,5—7 centnerius bulvių per dieną prikasa tik viena Latvelienė. Ji pirmauja 12 kasėjų tarpe. Ziūrėdamas į šią vikriai rankomis dirbančią moterį nepatikėsi, kad jai jau septyniasdešimt metų. Ji geras pa- vyzdys darbe ir jaunam, ir senam.

Vos brėkstant į bulvių laukus išeina artokas Juozas Kazanavičius. Atėjusios kasėjos ran da jau atartas vagas. Dirbdamas vienas už du, jis ataria per dieną iki hektaro bulvių.

C. Mažeika

J. Zemaitės vardo kolūkio kolūkietis

Praėjo keturiolika metų po Minsko išvadavimo. Per tokį neilgą laiką miestas ne tik užgydė karoo padarytas sunkias žaizdas, bet ir išaugo bei pajaunėjo, tapo dar gražesniu. Ten, kur buvo griuvėsiai ir žole apausios dykvetės, dabar

YRA ŽMONIŲ!

Įpusėjo spalis. Rudens darbų laikas baigiasi. Gi pirmoje laukininkystės brigadoje „tebeaug“ avižos, linai, nepradėtas bulviakasis. Darbas darba veja. Brigadininkas Stasys Dainys nežino ko griebtis:

— Ech, žmonių mažo-ka...

Ir kai tik bet kuris darbas brigadoje užsi-tesia, brigadininkas visuo- met tik tuo ir pasiteisi-na.

Ne tresa, brigadininkė. Kurioje jūsų, ar bet ku-rioje kitoje rajono kol-ūkių brigadoje rasite pa-kankamai darbo jėgos? O darbas ten vyksta kur kas geriau: ir javai ten jau seniai pastogėje, ir bulvienos ten jau per-ariamos. Ne žmonių trūkumu turite skystis, o tik savo, kaip tiesioginio brigados šeimininko, ap-sileidimu. Netuščiazo-džausime.

Kvintiškių kaime, kur

„Pergalės“

medžiagos pėdsakais

„Kai dirbama neorganizuotai“

„Pergalės“ laikraščio 117 numeruje išspausdinta tokia korespondencija spa-
laidienė buvo apsvarstyta Smalvų apylinkės Tarybos se-sijoje. Iškeitė korespondenci-joje siilos gamybos M. Mel-nikaitės vardo kolūkyje užde-lsimo faktai pripažinti teis-ingais.

Apylinkės Taryba nurodė laukininkystės brigadų brigadinių bei kolūkio agronomų dr. Grigorjevui į rimtus trūkumus ir jpareigojo artelės valdybą su jos pirmulinke deputatu drg. Leonovu priešakyje imtis visų priemonių sultingų pašarų atsargai sudaryti. Sesijos nutarimas įgyvendinamas. Nuo spalio 10 dienos nenutrukstamai vyksta siilos gamyba. Iki spalio 14 dienos (bet ne) buvo paruošta 270 sultingų pašarų. Darbas vyksta toliau.

dar ir dabar yra dideli nenupautų bei nesuvež-tų avizų plotai, randasi didelis, talpus klojimas. Jau ne pirmi metai, kai jis be stogo. Ne pirmą kartą tenka iš to lauko vežti vasaroju i kloji-mus, esančius už pus-antro - dviejų kilometrų, gaišti laiką. O minėto klojimo stogo apdengiu-mu, deja, niekas nepasi-rūpina. Tas kartojas ir šiemet. Nuveža kolūkie-tis po du-tris vežimus ja-vu per dieną ir viskas. O juk i vietoje esantį klojimą visą vasaroju per dieną galima būtų suvežti.

Aišku, darbas darbui nelygus. Galima sukrauti tokį vežimą, kurį vos arklys patrauks. Bet to-kius vežimus, kokius teko matyti vežant kolūkietę Mikšytę, stiprus vyras ant pečių paneš-

tų. Ne ji viena taip dir-ba. Kam stengtis kitam kolūkiečiui, juk darbadie-nis vienodas ir už gerą, ir už vos sulig korū vir-sumi prikrautą vežimą. Kur brigadininko akys?

Kolūkiečiai Martynas Naprys, Henrikas Bieliūnas, Viktoras ir Kazys Stankevičiai niekuomet neatsisako nuo stikliuko degtinės, nors tai būtu ir karščiausias darbymetis. Prie to brigadininkas ir net kolūkio valdyba priprato: juk jie geria ne iš kolūkio, o iš savo kišenės. Bet argi ne ši laukoose tebepūvantį vasaroju jie kaip tik ir pragrē? O kas blogiausia, kad kartais ir ge-riauši brigados žmonės prie jų prisideda. Linarūtės metu šeši vyrai vi-są gražią dienelę ulia-vojo Imbrade. Jų tarpe buvo ir kolūkio pirmū-

nas Mykolas Mažeika. Geria, jie, tiesa, iš savo kišenės, bet juk ji prisipildo iš kolūkio gėrybių. Ir brigadininkas neturė-tu likti tam abejingas.

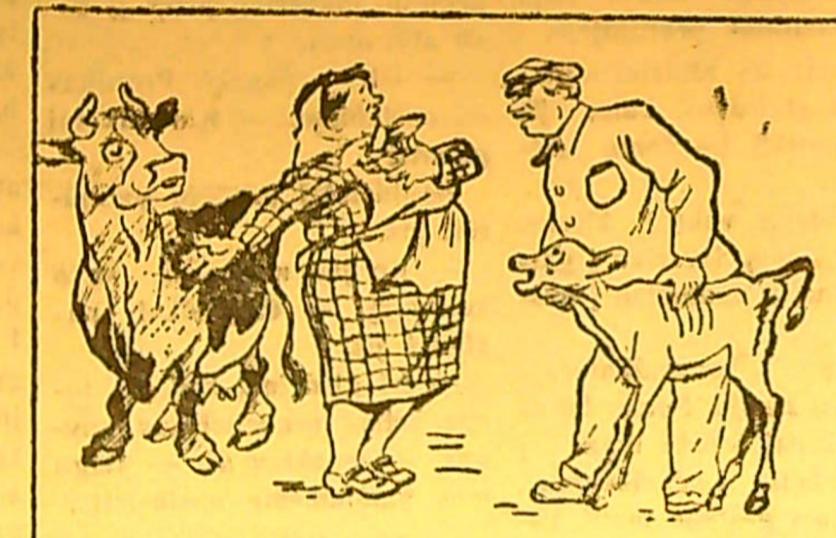
10 ha plothe išauga gražūs linai, žadantieji brigadai tūkstantines pajamas. Deja, jie dar nebaigtai rauti. Ir nurau-tieji tvaikomi lėtai. Štai pirmadienį, dulkiant lie-tuciui, kolūkiečiai sėdėjo pirkiose, o Smėlių kaime gulėjo į krūvas suversti linai, kuriuos reikėjo pakloti. Ar šiam darbui irgi truko žmonių?

Tiesa, eilę metų gaudami menką atlyginimą už darbadienius, kolūkiečiai prarado aktyvumą. Dabar kolūkio valdyba stengiasi juos paskatinti materialiai. Prie linų dirbantieji kolūkiečiai už darbadienius gauna pa-pildomai po 5 rublius, už toną prikastą bulvių — po 25 rublius. Bet tos prie-monės jokiu būdu nema-zina brigadininko atsa-komybės už savalaikį darbų atlikimą, už darbo drausmę brigadoje.

O faktai byloja ką kita. Antai, spalio 4 ir 6 dienomis brigadininkas Dainys, vietoje to, kad organizuotų žmones greitesniams visuomeni-nio derliaus nuėmimui, sukvietė į talką kasti bulves savo pasodybinia-me sklype. Spalio 11 d. panaši talka buvo orga-nizuota kolūkiečio Myko-lo Mažeikos pasodybi-niame sklype, o 13 ir 14 dienomis brigadininkas Dainys asmeniškais rei-kalais išvyko į Leningradą.

Jeigu visi brigados na-riai dirbtų iš širdies, su užsidegimu, darbo jėgos trūkumu netektų skystis. Geru, sažiningų žmonių brigadoje dauguma. Tik vadovauti jiems reikia teisingai.

N. Salnaitė
V. Narutis
„Pirmuno“ kolūkis.

SPAKOVSKIS: Kodėl gi šis veršelis liesėja ne die-nomis, o valandomis?

MELŽEJA: Todėl, kad jūs nepažvelgiate į veršidę sa-vaitėmis. O betvarė, ten, kaip ir visoje ferme, dide-lė. Net karvė pasitinka jus su pasipiktinimu...

statybų miestas

kyla naujų pramonės įmonių korpusai, gražūs gyvenamieji namai, mo-kylos, klubai, kino teatr-rai.

Minskiečių pasididžia-bu miestu. Iš tikruju, čia beveik nerasi gatvės, kur nebūtų kas nors sta-toma. Pokario metais pa-statyta daugiau kaip 7000 gyvenamuju namų. Miesto pakraščiuose atsirado apie 400 naujų gatvių. Dabar Minske yra dvigubai daugiau gyvenamojo ploto, negu prieš karą.

Pasikeitė industrinis Minsko veidas. Mieste pastatyta ir rekonstruota daugiau kaip šimtas pramonės įmonių, kurių tar-pe — traktorių ir auto-mobilių gamyklos, moto-ciklų-dviračių ir guolių gamyklos, avalynės fabrikai, poligrafijos kom-

binatas. Minske ga-minami traktoriai ir automobiliniai, staklės ir metalo piovi-mo įrankiai, laikrodžiai ir radijo imtuvalai, avalynė ir audiniai, dviračiai ir motociklai, statybinės medžiagos.

Minskas išauga ir kaip mokslo centras. Cia veikia Mokslo akade-mija ir Žemės ūkio moks-lo akademija, su daugybė mokslinio tyrimo istaigų. Vienuolikoje aukštųjų ir 20 specia-lių vidurinių mokyklų mokosi apie 40 tūkstančių studentų.

Turiningas ir įvairus miesto kultūrinis gyveni-mas. Jame veikia keturi teatrai, 16 kino teatrai, dešimtys kultūros namų, klubų. Bibliotekų skai-cius, palyginus su prieškariniais metais, išauga šešis kartus.

Slovinga yra Minsko

praeitis. 1898 metais čia vyko pirmasis RSDDP suvažiavimas. Apie šį istorinį įvykį pasakoja pirmojo suvažiavimo Namelyje-muziejuje eksponuojami dokumentai. Pilietinio karo metais Minske lankėsi įžymūs Komunistų partijos ir Tarybų valstybės vei-kėjai M. Kalininas, G. Ordžonikidzė, M. Frun-zė. Partizanų šlovės miestu tapo Minskas per Didžiųjų Tėvynės karą. Po-kario laikotarpiu mins-kiečiai pagarsėjo didvy-riškais darbo žygiais.

Per negirdėtai trumpą laiką, broliškoms mūsų Tėvynės tautoms padedant, jie atkūrė savo gimtajį miestą ir padarė jį vienu gražiausiu šaly.

Ch. Lvovičius

Nuo traukoje: nauji gyvenamieji na-mai Raudonojoje gatvė-je. V. Lupeikos nuotr.

MELŽĖJU LENKTYNIAVIMAS

Ž i n i o s

APIE ZARASŲ RAJONO KOLŪKIŲ MELŽĒJU PRIMELZTO PIENO KIEKĮ NUO 1958 M. SAUSIO 1 D.

IKI SPALIO 10 d.

Ell. Nr.	Melžėjų pavardės	primelzta pieno iš lektvie-nos se-ramos (litrai)	Kolūkių pavadinimas
1. F. Burlakova	2783	„Lenino atminimo“	
2. E. Meduneckaja	2766	"	
3. F. Meduneckaja	2514	"	
4. S. Matusevič	2289	„Naujo gyvenimo“	
5. M. Dudaleva	2283	„Pažangos“	
6. O. Traškauskaitė	2248	„Mičurino vardo“	
7. V. Bilinė	2216 *	„Lenino atminimo“	
8. Tvardovskaja	2201	„Lenino atminimo“	
9. M. Krasnova	2189	"	
10. J. Dumbravaitė	2150	M. Melnikaitės vardo	
11. P. Jegorova	2116	„Lenino atminimo“	
12. V. Silina	2091	"	
13. O. Mažeikaitė	2085	Zdanovo vardo	
14. G. Dumbravaitė	2039	M. Melnikaitės vardo	
15. M. Skvarcienskaitė	2013	P. Cvirkos vardo	
16. B. Mažeikiene	2011	„Tarybinio artojo“	
17. M. Juchnevič	1963	„Naujo gyvenimo“	
18. S. Šakalytė	1952	M. Melnikaitės vardo	
19. Z. Semel	1922	„Lenino atminimo“	
20. J. Gasevičiūtė	1905	M. Melnikaitės vardo	
21. J. Predkylė	1901	P. Cvirkos vardo	
22. J. Skukovskaja	1891	„Lenino atminimo“	
23. D. Sokolova	1880	J. Žemaitės vardo	
24. A. Račkauskaitė	1858	M. Melnikaitės vardo	
25. J. Umbrasaitė	1848	"	
26. O. Ciptytė	1828		
27. A. Umbrasaitė	1822		
28. S. Kumpiniene	1819	Stalino vardo	
29. L. Vaitonytė	1795	J. Žemaitės vardo	
30. A. Sliapkova	1792	„Garbingo darbo“	
31. G. Ancelytė	1789	„Tarybinio artojo“	
32. S. Beinoravičiūtė	1785	Puškino vardo	
33. J. Saltienė	1784	P. Cvirkos vardo	
34. L. Sablinskaitė	1780	„Tarybinio artojo“	
35. M. Michailova	1765	Zdanovo vardo	
36. E. Mikšta	1760	„Garbingo darbo“	
37. A. Ancelytė	1748	„Tarybinio artojo“	
38. M. Archipova	1741	Capajevo vardo	
39. A. Zavackaja	1739	„Garbingo darbo“	
40. S. Vaitonytė	1730	J. Žemaitės vardo	
41. A. Citavičiūtė	1713 *	Mičurino vardo	
42. S. Užuolaitė	1695	J. Žemaitės vardo	
43. M. Stankevičiūtė	1690	M. Melnikaitės vardo	
44. P. Kolesnikova	1676	„Pažangos“	
45. M. Griščenko	1667	Capajevo vardo	
46. J. Mažeikaitė	1659	„Tarybinio artojo“	
47. G. Vitalitė	1657	Stalino vardo	
48. K. Radzivilova	1653	Ždanovo vardo	
49. F. Semionova	1649	Puškino vardo	
50. O. Kruckauskienė	1644	P. Cvirkos vardo	
51. G. Vetlovaitė	1642	Raudonojo Spalio	
52. G. Saltienė	1633	P. Cvirkos vardo	
53. F. Jermakova	1625	Capajevo vardo	
54. V. Skvarcienskaitė	1612	Stalino vardo	
55. A. Pupeikiene	1608	„Garbingo darbo“	
56. M. Graužienė	1608	„Zemdirbio“	
57. J. Ramanauskaitė	1602	„Aušros“	
58. Stankevičiūtė	1599	Zdanovo vardo	
59. M. Ivanova	1594	„Garbingo darbo“	
60. M. Vorobjova	1586	Ždanovo vardo	
61. E. Radzivilova	1585	„Garbingo darbo“	
62. G. Pieviškytė	1584	P. Cvirkos vardo	
63. M. Artemjeva	1575	Stalino vardo	
64. J. Bieliauskienė	1549	Puškino vardo	
65. F. Vrublevičiūtė	1540 *	Stalino vardo	
66. V. Sileikiene	1536	Puškino vardo	
67. Z. Grigorjeva	1532	„Garbingo darbo“	
68. G. Makovskaja	1523	Ždanovo vardo	
69. L. Saltytė	1521	Puškino vardo	
70. M. Grigorjeva	1513	„Naujo gyvenimo“	
71. A. Baranovskaja	1513	Stalino vardo	
72. O. Rončienė	1504	„Tarybų Lietuvos“	
73. V. Klimašauskienė	1496	Raudonojo Spalio	
74. L. Dubovskaja	1		

Mūsų kalendorius

Įžymus lietuviškų dainų kūrėjas

Įžymus lietuvių kompozitorius ir muzikos veikėjas Stasys Simkus gimė 1887 m. vasario 23 d. Motiškių kaime prie Sedžiaus, skurdžioje kalvio šeimoje.

St. Simkus mokosi Kaune. Dešimties metų būdamas, jis patenka į J. Naujelio chorą. Cia išryškėjo jo muzikiniai gabumai; jis pradeda mokytis groti vargonais. Trylikmetis St. Simkus baigia J. Naujelio vargonų mokyklą.

St. Simkaus ankstyvos jaunystės metai sutapo su tuo reikšmingu mūsų muzikinės kultūros vystymesi laikotarpiu, kada lietuvių profesinė muzika ēmė laužyti ankštus vargoninkavimo rėmus. Tam didelės reikšmės turėjo 1905 m. revoliucijos įvykiai. Tuo metu daug kur greta parapijinių chorų pradėjo steigtis liaudies chorai, vadovaujami vietos vargonininko, mokytojo ar šiaip muzikos mėgėjo. Aštuoniolikmetis Stasys su užsidegimu renka ir užrašinėja lietuvių liaudies dainas, organizuoja chorus ir jiems vadovauja, stato dramos veikalus, pats juose vaidina.

Vėliau St. Simkus mokosi... Varšuvos konservatorijoje. Po to giliai studijas Peterburgo konservatorijoje. Neutrino Peterburgo knygynuose pasirodo pirmieji Simkaus hantmonizotų lietuvių liaudies dainų rinkiniai.

Pirmasis imperialisčių karas nubloškia Stasį Simkų į Jungtinę Valstijas. Jis atvyksta rinkti aukų inukentėjusiems nuo karo šelpsti. Cia jis išvysto plačią Vaidmenį attieka:

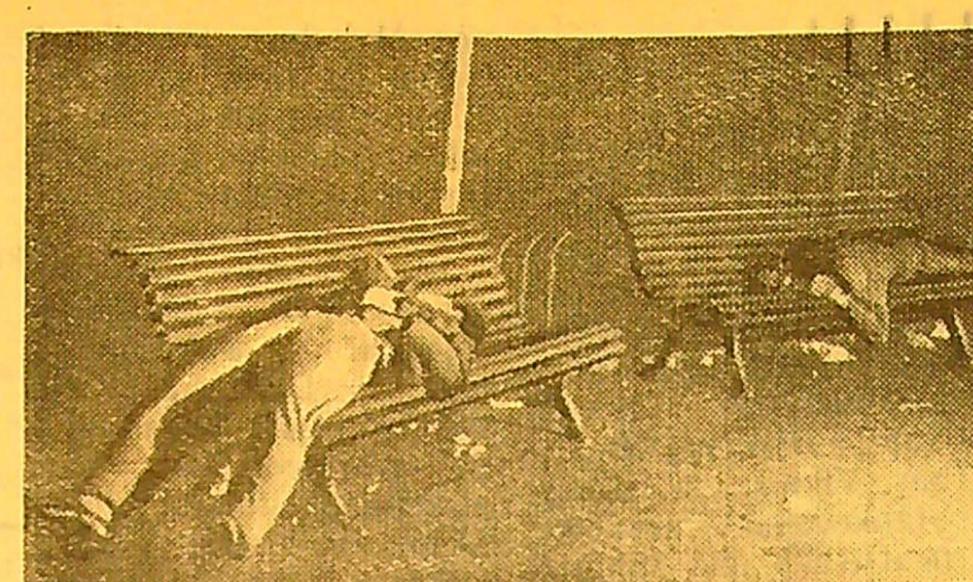
muzikinę - visuomeninę veiklą: organizuoja chorus, rengia koncertus.

Grįžęs Lietuvon, 1923 m. St. Simkus įsteigia Klaipėdoje muzikos mokyklą. Po poros metų jis jau surengia pirmajį simfoninį koncertą. Vėliau su savo simfoniniu orkestru jis važinėja po visą Lietuvą, neaplenkdamas net mažų miestelių.

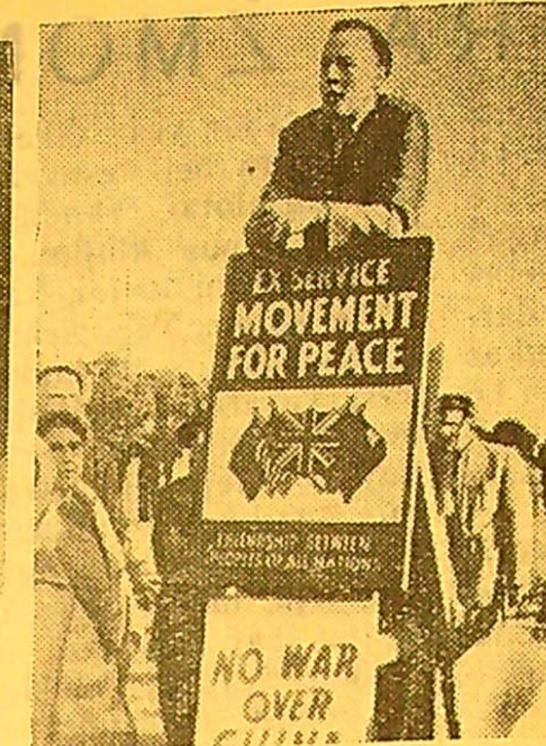
Svarbiausias Simkaus nuopelnas mūsų muzikinei kultūrai yra gausi jo vokalinė kūryba. Daugelį liaudies dainų harmonizavo kompozitorius. Jo harmonizuotos liaudies dainos „Bijūnėlis“, „Močiute, širdede“, „Oi liūdnas, liūdnas“, „Vai žydėk“ ir daug kitų ir šiandien plačiai gyvuoja mūsų saviveiklos ir profesionalinių chorų repertuaruose. Be to, jis yra parašęs operą „Kaimas prie dvaro“, simfoninę poemą „Nemunas“, eilę fortепijoninių kūrinių.

Paskutinės kompozitoriaus gyvenimo dienos buvo aptemdytos hitlerinės okupacijos. 1943 m. spalio 15 d. St. Simkus mirė, nesulančes išradavimo.

Muzikologas
Vyt. Karpavičius

ITALIJA. Genujos miesto parke miega ant suolių beamiai. „O kaip jie gyvens žiemą?“ — klausia vengrų telegramų agentūros korespondentas, padaręs šią nuotrauką.

ANGLIJA.
Nesenai Londono Gaidparke įvyko sostinės gyventojų mitingas, kuris vyko lozungu: „Šalin rankas nuo Kinijos!“

Nuo traukoje: mitingas kalba Anglijos taikos gynimo komiteto vice-prezidentas Dik Fremenas.

Visiems pristantiems išėjome iš komendantūros, pasukome į gatvę.

Bet Proninas pradėjo su manimi kalbėti tik tada, kai mes susėdome į mašiną ir pajudėjome iš vietas.

— Aš pasakyčiau, jūs gana drąsiai veikiate, majore Makarovai, — nepriatimalai pastebėjo jis. — Kas ten pas jūs atsitiko?

— Rygoje randasi kažkas iš užsienio žvalgybos generalų, — paaškinau aš, išitikinės, kad nustebinsiu Proniną.

— Aš ką tik sugrįžau nuo jo.

Bet Pronino, atrodo, niekas negalėjo nustebinti.

— Suprantu, — trumpai atsiliepė jis. — Šiandien pas mus gestape juoda diena.

— Si Rygoje kalba apie žymaus prekybininko atvykimą iš Pietų Amerikos. Edingeris, aišku, žino, kas jis iš tikrųjų, ir labai susirūpinęs. Visų pirmą, šiam reikale apsiėjo be jo, o antra, tur būt davė suprasti, kad jis bendrai nekaišiotų savo nosies. Cia veikia flureris galingesni ir stambesni... Edingeris. Todėl žibus ir griaustinius dabartiniu metu jis gali svaipyti tik į priklaušančius nuo jo. Aš, aišku, nėžinau tiksliai, kas atvyko, bet galima buvo numanyti...

— Ne, jis kalbėjo visai atvirai, — paaškinau aš. — Generolas Teiloras!

Mes neskubėdami važiavome per miestą.

— Na; o ko jis nori iš jūs? — su pajuoka paklausė Proninas. — Nori užverbuoti į ameriklečių žvalgybą?

— Aišku, — atsiliepiau aš.

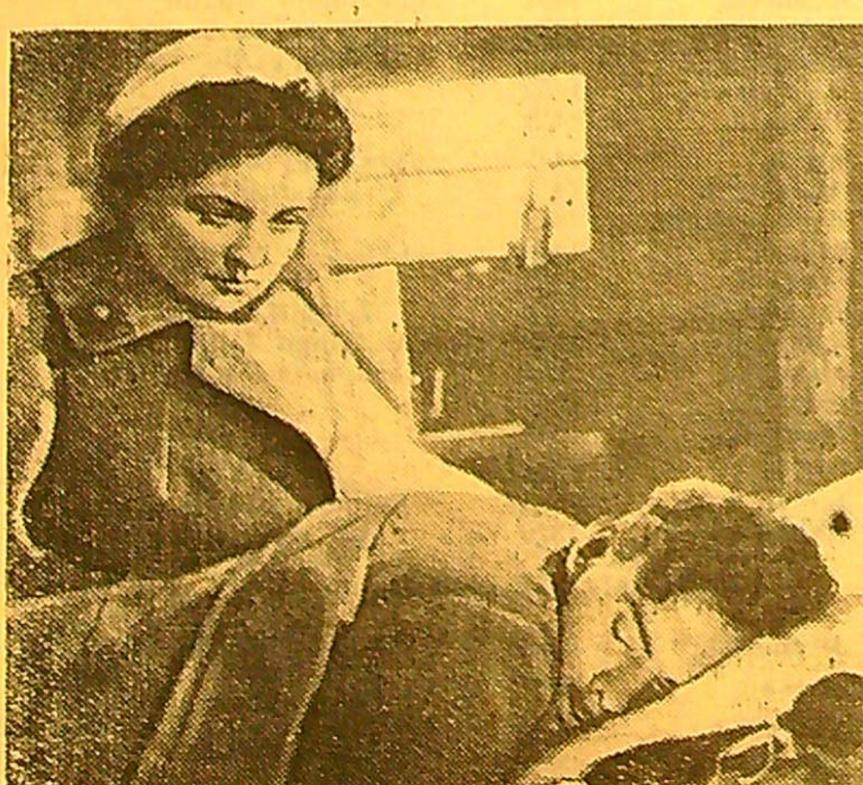
— Nori pasiūsti į Rusiją ir žada tenai man aukštą tarnybą.

— Ne, nel. — pasitikinčiai pasakė Proninas. — Jūs dar reikalingas čia. Sutikite su visku, tik pasakykite, kad tam tikrą laiką užtruksite. Paminėkite, kad labai prisirišęs prie Jankovskajos.

Jis paprašė mane smulkiai papasakoti apie mano pokalbių su Teiloru, ir čia paaškėjo, kad man heveik nėra ką pasakoti.

— Jis daugiau filosofavo, — paaškinau. — Panašiai kaip Balzako Gobsekas poetizavo pinigų galia, o praktiškai... — Aš gūžtelėjau pečiais... — Praktiškai nieko.

(Bus daugiau).
**Redaktorius
H. JURSYNS**

L. OVALOVAS Varinė saga Romanas

(Tėsinys iš 121 numero).

Tas pats žmogus pusiau karine uniforma palydėjo mane iki laiptų.

I namus, galima sakytis, aš nėjau, bet bégau...

Bet Zeleznovas dar nebuvo grįžęs!

Man būtinai reikėjo susitikti su Gaške.

Aš ieškojau preteksto...

Ir, kaip visada, pasirodė, kad néra tokios padėties, iš kurios negalima būtų rasti išeitį.

„Kokiui pretekstu aš galu susitikti su Gaške? Na, kokiui?“ — galvėjau aš.

Niekas iš vokiečių nežinojo apie mūsų pažintį...

Ir čia prisiminiau mūsų susitikimą bukinistų parduotuvėje.

Proninas puikiai suprato šiu „europiečių“ apsiengusiu

esesininkų uniformą, charakterį...

Tai buvo toks patogus pretekstas!

Iš tikrųjų, žvalgai gali prireikti pačių keičiausiu dalykui. Jankovskaja buvo teisi. Netgi atvirukai, pasirodo, gaļė puikiai patarnauti!

Aš mečiaus iš savo seifo...

Vokas su atvirukais gulėjo toje pačioje vietoje, kur jis buvo padėjusi Jankovskajai mūsų pažinties pradžioje.

Sj kartą aš atidžiai peržiūrėjau atvirukus. Taip, jie galėjo patikti šio žanro mėgėjams...

Aš išidėjau voką į kišenę, išėjau į kiemą, išvariau į gatvę mašiną ir nudūmiau į gestata.

Gestapo komendantūroje mane visi žinojo. Ponas Edingeris dažnai kvietė mane į pamokančius pasikalbėjimus, — ir, nors gestapo mane vadino ponu Berzinui, visi, mano manymu, žinojo, kad iš tikrųjų dėl Devisas Bleikas:

— Pas poną obergruppenfuerer? — malonai kreipėsi į mane budintis karininkas:

— Sj kartą ne, — paskiau aš. — Man reikalingas ponas Gaškė.

— O kokius reikalus turite pas Gaškė? — paklausė karininkas jau žymiai griežčiau.

— Turiu atlikti su juo kai kurias mainų operacijas, — pasakiau aš išbarsydamas ant barjero, už kurio sėdėjo komendantūros darbuotojai, savo atvirukus.

— Jie sukėlė džiūgavimą! Oficialiojo tono „neliko, nė pėdsakų...

— Oberis Gaškė, mėgsta tokius daiktelius, — sušuko karininkas. — Tuojau pakvies jį, pone Berzinį!

— Jis paskambino telefonu ir paprašė kuo greičiau atsiųsti Gaškę.

— Netrukus pasirodė Proninas. Jis éjo su nepasitenkinimo išraiška, veide, sauturus, griežtas. Jis lyg nepastebėjo manes.

— Kame reikas? — paklausė jis budinti karininką.

— Gerai, — pasakė jis.

— Aš gyvenu gestapo, bendra-

— Sitas ponas klausia jūsų, butyje.